

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **B. E.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2025, č. j. KUKHK-38572/DS/2024/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal k nadepsanému soudu dne 22. 1. 2025 žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí jako správního orgánu prvního stupně ze dne 15. 10. 2024, č. j. MUVR/43361/2024/KRAMI. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcem podané námitky proti záznamu o dosažení 12 bodů v registru řidičů podle

§ 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“) a tento záznam potvrdil.

II. Žalobní argumentace

2. První žalobní bod spočívá v nerespektování odvolacích důvodů. Žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. V této souvislosti pak žalobce předložil rozhodnutí vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu. Žalobce poukázal na to, že správní řád zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto, dle jeho názoru, přiléhavé, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Dále žalobce namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný však tyto podklady neposuzoval, vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobce omluvit nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade.
4. Z jednotlivých rozhodnutí z blokových řízení by dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
5. Žalobce následně specifikoval své výhrady k jednotlivým pokutovým blokům.
Pokutový blok ze dne 24. 3. 2023, pokutový blok ze dne 24. 3. 2022 a pokutový blok ze dne 19. 7. 2021
 - V kolonkách č. 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dostačující.
 - V kolonce č. 5 není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, respektive jsou vlivem zápisu nečitelné, případně nejsou uvedeny kompletně. Není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně není úplný i název ulice, v níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání

nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, kterou měl žalobce porušit. Rovněž z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná.

- V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. To je u právní kvalifikace protiprávního jednání značná vada, která znemožňuje přesné určení jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. Znemožňuje také posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v této kolonce jsou také částečně nečitelné.
- V kolonce č. 7 není jednoznačně uvedeno, zda ke spáchání přestupku došlo úmyslně či z nedbalosti.
- V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše uložené sankce číslem a slovy) spolu korespondují.
- V kolonce č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno a není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka.

Pokutový blok ze dne 7. 6. 2021

- V kolonce č. 3 je uvedeno neplatné datum narození.
 - V kolonce č. 5 je uveden chybně název obce, kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Obec Rtyň se nachází v okrese Náchod a je vzdálená zhruba 30 km od obce Rtyň v Podkrkonoší, kde mělo k přestupku dojít. Absentuje rovněž číslo popisné, kde mělo k přestupku dojít. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, kterou měl žalobce porušit. Rovněž z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná.
 - V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. To je u právní kvalifikace protiprávního jednání značná vada, která znemožňuje přesné určení jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. Znemožňuje také posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v této kolonce jsou také částečně nečitelné.
6. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně ani individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.
7. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobce dovršil počet 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný plně odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokutové bloky jsou vyplněny řádně ve všech kolonkách a jsou plně v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Bloky na pokutu jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu, podpisem přestupce a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
10. Správní orgán I. stupně u každého příkazu na místě provedl vyhodnocení, odvolací orgán dospěl k závěru, že není zapotřebí opakovaně vypisovat a hodnotit jednotlivé pokutové bloky a odkázal se na vyhodnocení příkazů na místě v rozhodnutí správního orgánu I. stupně (str. 2-4).
11. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku čehož byl podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může proti tomu podat písemné námitky. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky přezkoumá a pokud je shledá oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak námitky neodůvodněné, rozhodnutím je zamítne a záznam bodů v registru řidičů potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu).
15. Krajský soud považuje za vhodné úvodem shrnout dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Tyto závěry opakovaně vymezují jednak samotnou povahu řízení vedeného podle § 123f zákona o silničním provozu, jednak rozsah přezkumné činnosti správního orgánu a posléze i soudu.
16. Nejvyšší správní soud se problematikou řízení o námitkách proti záznamu bodů opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 uvedl, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§

123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“ Tento závěr se prosazuje i v pozdější rozhodovací praxi a tvoří interpretační rámec tohoto řízení.

17. Soud zdůrazňuje, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je řízením formálněprávním, v němž nelze hodnotit skutkové okolnosti přestupku ani správnost samotného rozhodnutí, které je podkladem záznamu. Tento výklad potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, podle něhož správní orgán v řízení o námitkách neposuzuje, zda byl přestupek spáchán, ale zda byl záznam bodů v registru řidiče proveden v souladu se zákonem.

18. V případech, kdy podkladem pro záznam bodů je rozhodnutí vydané v blokovém řízení, je třeba posuzovat jeho způsobilost s přihlédnutím ke zvláštnostem tohoto typu řízení. Jak Nejvyšší správní soud připomněl např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 „Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu.“

19. Nejvyšší správní soud pak ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20 konstatoval, že blokové rozhodnutí nelze posuzovat ani po obsahové stránce s rigidní přísností. Pokutový blok může být způsobilým podkladem, i když je strohé a obsahuje zkratkovité formulace, pokud je z něj zřejmé, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dále uvedl, že „Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

20. Rovněž závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozhodnutích č. j. 6 As 67/2013-16 a č. j. 4 As 8/2013-27, které se rovněž vztahují k problematice přezkumu záznamu bodů a povahy blokového řízení, plně korespondují s výše uvedenou judikaturní linií. Krajský soud proto neshledal důvod k odchýlení se od výkladu, podle něhož i stručné nebo zkratkovité vyjádření skutku v blokovém rozhodnutí může být postačující, je-li z něj ve

spojení s dalšími údaji zřejmé, jakého přestupku se konkrétní účastník dopustil, kdy a kde k tomuto přestupku došlo.

21. Žalobce předně namítl, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek.
22. Krajský soud považuje tyto námitky za nedůvodné. Správní orgány postupovaly v souladu s ustálenou praxí a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl k dispozici jednotlivé pokutové bloky, které následně zkoumal a hodnotil, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům. Ze správního spisu je navíc zřejmé, že žalobce v odvolání žádné důkazní prostředky konkrétně nenavrl, ani nespecifikoval, jaké listiny mají být provedeny a k jakému tvrzení se vztahují. Pokud tedy žalovaný neprovedl dokazování, nelze mu vytýkat pochybení. Co se týče namítaného nerespektování odvolacích důvodů žalobce, soud konstatuje, že se s nimi žalovaný dostatečně vypořádal. Není povinností správního orgánu reagovat na každou jednotlivou úvahu obsaženou v podání, postačí je-li z odůvodnění zřejmá ucelená právní argumentace vztahující se ke skutečnostem rozhodným pro posouzení věci, což bylo v daném případě splněno.
23. Žalobce dále obecně popsal případy, kdy rozhodnutí vydaná v blokovém řízení podle jeho názoru nemohou být považována za způsobilý podklad pro záznam bodů. Uvedl přitom konkrétní nedostatky, které mají vykazovat jednotlivé blokové pokuty, jež byly v daném případě použity jako podklady pro záznam bodů (viz výše bod 5).
24. Žalobce konkrétně rozporuje podklady pro záznam bodů do registru řidičů jeho osoby celkem ve čtyřech případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 24. 3. 2023, 24. 3. 2022, 19. 7. 2021, 7. 6. 2021.
25. Krajský soud přistoupil k přezkoumání jednotlivých námitek žalobce v souladu s výše uvedenou judikaturou, přičemž hodnotil, zda zpochybňované pokutové bloky, které byly podkladem pro provedení záznam bodů, obsahují dostatečně konkrétní, určité a srozumitelné informace umožňující identifikovat projednávaný přestupek. Předmětem přezkumu bylo zejména, zda z obsahu pokutových bloků vyplývá, jakého přestupku se žalobce dopustil, kdy a kde k němu došlo, a zda byla identifikovaná osoba přestupce.
26. Soud ověřil, že na všech zpochybňovaných pokutových blocích je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa pobytu. Na pokutových blocích je rovněž dostatečně ověřena totožnost přestupce.
27. Pokud jde o popis skutku a jeho právní kvalifikaci, na jednotlivých pokutových blocích je uvedeno, že žalobce se dopustil následujících přestupků:
 - „24. 3. 2023, 10:11 hod, Hertvíkovice 47 I/14, vozidlo X, rychlost v obci 50/64/61, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“,
 - „24. 3. 2022 v 15:43 hodin Chotěvice – Amerika u č. p. 903, RZ X, rychlost v obci 50/65/62 km/h. § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“,
 - „19. 7. 2021, 14:09 hod, v obci České Meziříčí, III/30815, ul. Osvobození u čp. 226, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci 50/68/65 km/h. RZ X, X. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- „15:40 ul. Kostelecká Rtyně v Podkrk. Porušil ust. § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. Rychlost v obci 71/68/50 vozidlo RZ X. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“

28. Soud má za to, že popis přestupkového jednání ve všech pokutových blocích je dostatečně určitý a umožňuje identifikovat, kde a kdy k přestupku došlo. Na základě těchto blokových rozhodnutí není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Zároveň ve vztahu k právní kvalifikaci krajský soud ověřil, že ve všech pokutových blocích je buď výslovně uvedeno ustanovení zákona, které bylo porušeno, nebo z obsahu rozhodnutí vyplývá, jakého přestupkového jednání se účastník dopustil.

29. Žalobce dále namítl, že na shora uvedených blokových pokutách je nejednoznačně stanovené místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku.

30. Krajský soud se touto námitkou zabýval a shledal, že ve všech příslušných blocích je místo přestupku vymezeno způsobem, který je dostatečný k tomu, aby bylo možné určit, kde k přestupku došlo. U pokutového bloku u přestupku ze dne 24. 3. 2022 je místo spáchání přestupku vymezeno označením „Chotěvice – Amerika u č. p. 903“. Krajský soud uvádí, že zde není pochyb o tom, kde byl přestupek spáchán. Č. p. 903 v místopisné části Amerika je dohledatelné, byť se podle registru územní identifikace, adres a nemovitostí jedná o adresu Nádražní 903, Hostinné – to ale nic nemění na jednoznačnosti uvedení místa spáchání přestupku, které je fakultativním znakem skutkové podstaty a jeho smyslem je především zajištění toho, aby přestupkové jednání nebylo zaměnitelné s jiným (zásada totožnosti skutku). U pokutového bloku u přestupku ze dne 7. 6. 2021 je místo spáchání přestupku vymezeno označením „ul. Kostelecká Rtyně v Podkrk.“, není tak pochyb, že k přestupku došlo v obci Rtyně v Podkrkonoší, a nikoliv v obci Rtyně, jak uvádí žalobce.

31. Pokud bloková pokuta obsahuje název obce a konkrétní lokalitu, není zpravidla pochyb o tom, že k přestupku došlo právě tam. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na blokové pokutě v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. Navíc ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často ani nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít. Soud tedy dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná, neboť vymezení místa spáchání přestupků v předmětných blocích odpovídá požadavkům na určitelnost skutku v blokovém řízení.

32. Žalobce dále namítl, že na blokových pokutách není přesně uvedena doba spáchání přestupku. K tomu krajský soud uvádí, že na všech předmětných blokových pokutách je uvedena doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty). Pouze na blokové pokutě ze dne 7. 6. 2021 není v kolonce popisu skutku uveden konkrétní datum spáchání přestupku. Nicméně z uvedeného času v popisu skutku („15:40“) společně s dalšími obsaženými informacemi, jako je datum vydání předmětné blokové pokuty („7. 6. 2021“) a datum podpisu přestupce („7. 6. 2021“), nevystávají žádné pochybnosti o tom, že předmětný

přestupek byl spáchán právě dne 7. 6. 2021. Této námitce tak krajský soud rovněž nepřisvědčil.

33. Pokud jde o použité zkratky v číselném formátu (např. „50/64/61“), vzhledem k dalšímu obsahu předmětných bloků lze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z toho je zjevné, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo. Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobcem a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
34. Neobstojí ani námitka týkající se zkratkovité právní kvalifikace, neboť krajský soud má za to, že zkratkovitou formulací právní kvalifikace ve formátu např. „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ lze s ohledem na méně formální povahu blokového řízení bezpochyby akceptovat, neboť se jedná o formulaci obecně užívanou a i srozumitelnou.
35. Krajský soud dále uvádí, že v souladu s § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, se mezi náležitosti příkazu na místě neřadí výslovné uvedení porušené právní povinnosti. Zákon vyžaduje, aby rozhodnutí obsahovalo popis skutku a jeho právní kvalifikaci, přičemž není stanovena povinnost identifikovat konkrétní ustanovení právního předpisu, které bylo porušeno. Soud připomíná, že v blokovém řízení, které má ze své podstaty operativní a stručný charakter, je z praktických důvodů (např. rozsah tiskopisu, místo provádění úkonu, časová náročnost) přípustné uvádět skutkový děj ve zhuštěné podobě. Pokud je však z popisu jednání zřejmé, jakého přestupku se přestupce dopustil, není nezbytné, aby byl tento popis doplňován výslovným označením právní povinnosti, která byla porušena. Tento přístup koresponduje s judikaturou správních soudů, která opakovaně potvrzuje, že popis skutku a právní kvalifikace nemusí být vyčerpávající, je-li z jejich kombinace zřejmé, jaké protiprávní jednání bylo přestupci kladeno za vinu.
36. Na všech pokutových blocích je i jednoznačně vyplněn údaj určující formu zavinění, s tím, že nehodící se forma zavinění je řádně škrtnuta. Nechybí ani výše uložené pokuty. Pokutové bloky jsou dále opatřeny označením a podpisem oprávněných osob, jež pokutové bloky vydaly. Všechny pokutové bloky jsou dále opatřeny otiskem úředního razítka a podpisem žalobce, jenž je uveden na místě vyhrazeném pro podpis přestupce. Žalobce přitom netvrdí ani neprokazuje, že by podpisy uvedené na pokutových blocích nebyly jeho. Nechybí ani datum vyhotovení pokutového bloku. Kromě toho je na každém pokutovém bloku řádně vyplněno i místo, kde byl pokutový blok vydán.
37. K námitce žalobce, že žalovaný nerespektoval zásadu legitimního očekávání, krajský soud konstatuje, že tato zásada nemůže být vykládána tak, že by správní orgán byl povinen bez dalšího rozhodovat identicky ve všech obdobných případech. Uvedená zásada nemá za následek omezení správního uvážení, ani nemůže zamezit tomu, aby se správní orgán odchýlil od předchozí rozhodovací praxe, ať už vlastní, či jiné, pokud pro tento odklon poskytne dostatečné a rozumné odůvodnění. V projednávané věci krajský soud neshledal, že by se žalovaný rozhodl v rozporu s principem právní jistoty nebo že by jeho postup byl svévolný. Naopak, rozhodnutí vychází z ustálené judikatury správních soudů a je založeno

na individuálním posouzení konkrétních skutkových okolností. Námitka porušení zásady legitimního očekávání proto není důvodná.

38. Krajský soud tak uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na všech zpochybňovaných rozhodnutích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby vznikly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. dubna 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.

předsedkyně senátu